

OA - žij - přátel a přátel
Hulka

Tylovo ochotnické divadlo v Hořicích v Podkrk.
člen Erbanova okrsku ÚMDOČ.

Sborník

*V. cyklu ochotnických her
v Hořicích v Podkrkonoší.*

Pořádán pod záštitou Zemské rady osvětové, ÚMDOČ., ONV
a MNV v Hořicích v P. na oslavu 50. výročí činnosti spolku.

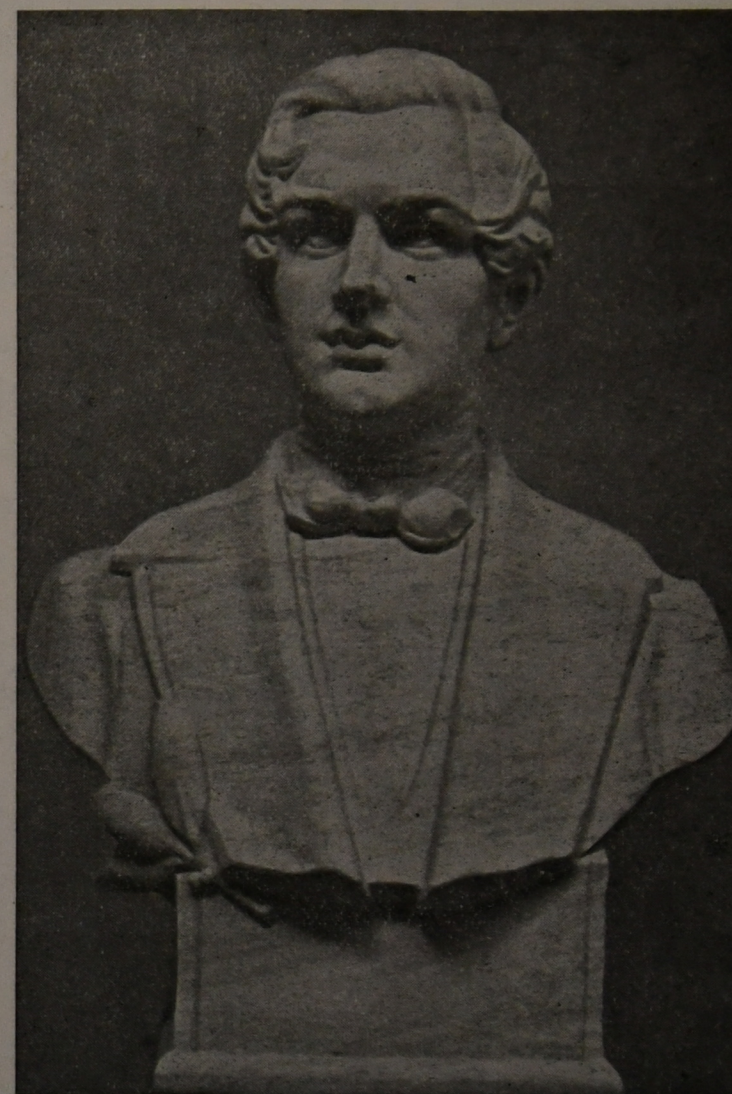
Od 13. září do 11. října 1947.

Tiskem Frant. Erbarta v Hořicích v Podkrkonoší. — Nákladem vlastním.

*Hledej zabezpečení
své budoucnosti
v úsporách!*

Vklady v nových Kčs se úročí a jsou volné!

**Městská spořitelna
v Hořicích
s pobočkou v Ostroměři.**

Josef Kajetán Tyl * 4. II. 1808, † 11. VII. 1856.
(Plastika prof. Ant. Máry v Masarykově galerii plastik.)

*Tylovo ochotnické divadlo v Hořicích děkuje všem svým přízniv-
cům, kteří jakýmkoliv způsobem podpořili jeho činnost a tím
i kulturní snahy Hořic. Voláme ke všem na shledanou v příštích
podnicích. Zvláštní dík patří Zemské radě osvětové, Okresnímu
národnímu výboru a Místnímu národnímu výboru v Hořicích
• za jejich vzácnou přízeň a žádáme o její zachování.*

Moderně vybavený závod kadeřnický a vlásenkářský

Ruda Štáner, Hořice, Revoluč. náměstí.

Přírodní dobrá vína a lahůdky

u Honegrů.

*Navštivte
nově moderně zařízenou cukrárnu*

LÁDI HOFMANA,
v Hořicích na Revolučním nám.

Navštivte známou restauraci

»CAŘIHRAD«

Velkoobchod zbožím stávkovým, pleteným, modním
a galanteriím

Továrna na dámské a pánské prádlo

DĚLNICKÉ PODNIKY

LA-HO

HOŘICE V PODKRKONOŠÍ

Telefon 40 a 46.

V hlubokém pohnutí vzpomínáme všech zemřelých členů, kteří naše řady během 50 let opustili. Sní věčný sen o novém krásnějším životě, který pomáhali budovat na poli kulturního poslání. My, kteří jsme po nich převzali povinnost šířit kulturu na prknech jevištních slibujeme, že v práci divadelní budeme pokračovati a všechny příkazy dramatického umění budeme plnit.

V. Cyklus ochotnických her v Hořicích.

V sobotu 13. září 1947 v divadelním sále Koruna:

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ.

Projevy zástupců: Okresního národního výboru, okresní rady osvětové, místního národního výboru, Tylova ochotnického divadla.

Slavnostní projev zemského osvětového inspektora N. Pittharda: „Deset let bez T. G. Masaryka“.

Sborová recitace žákyň st. reál. gymnasia.

Sborový zpěv — žen. pěv. spolek Vesna.

Divadelní představení jednoty Jirásek z N. Bydžova.

V neděli 19. října 1947:

SJEZD BÝVALÝCH ČLENŮ.

O půl 9. hod. sraz účastníků u Koruny a odchod na hřbitov, kde položení věnce a pietní vzpomínka zemřelých členů.

O 10. hod. v hostinci u Helingrů slavnostní schůzka: Uvítání přítomných předsedou TOD. Proslov „50 let činnosti“.

Odpoledne prohlídka města a přátelská beseda u Helingrů.

V předvečer v sobotu 18. října divadelní představení „Chudý písničkář“, v němž účinkují starí členové s Jos. Pechánkem, který v této hře hrál před 50 lety.

Ve slavnostním představení TOD „Pražský žid“, které sehraje bude v sobotu 11. října t. r. vystoupí v titulní roli zakladatel TOD Václav Zeman, který jako čestný předseda nezapomíná na Tyláky.

V. cyklus ochotnických her v Hořicích

koná se pod záštitou Zemské rady osvětové v Praze, Ústřední matice divadel. ochotnictva českosl., Okresního národního výboru, Okresní rady osvětové a Místního národního výboru v Hořicích.

Čestný výbor:

Z Nového Bydžova:

Místní národní výbor
Josef Černý, ředitel hosp. družstva,
JUDr. Jaroslav Franc, ředitel úřadů MNV
Simeon Kostelka, předseda MNV
František Měkota, I. místopředseda MNV
Mlékařské a hospodářské družstvo
Rudolf Šimanovský, předseda divadelní jednoty „Jirásek“

Z Chlumce n. Cidlinou:

Místní národní výbor
J. Anděl, majitel lihovaru
J. Drahokoupil, řezník
K. Husták, továrník
V. Cholasta, továrník
R. Chyrchel, předseda MNV
E. Jirout, ředitel spořitelny
MUDr. J. Kofálek, primář okresní nemoc
J. Krenčík, tajemník MNV
MUDr. J. Kubiš, primář
JUC J. Kříž, odborný učitel
MUDr. A. Krýže, lékař
JUDr. R. Kvapil, advokát
V. Kukla, předseda MRO
O. E. Lesk, předseda Klicpery
K. Nožička, dentista
J. Ptáček, místopředseda ONV
J. Ringl, člen ZNV
J. Synek, továrník
R. Tůbl, továrník
Fr. Stutz, továrník
J. Veselý, osvětový inspektor
R. Výborný, okresní školní inspektor
MUDr. J. Žemlička, odborný lékař
MUDr. E. Žemličková, stát. obv. lékařka

Předsednictvo Malostranské besedy, Praha III.:

Z Ústí nad Labem:

Místní národní výbor
Hlavní pokladna města
L. Malý, předseda Svobodné divadelní scén.
JUDr. M. Veverka, nár. správce pivovaru
Václav Zeman, vrchní účetní pivovaru

Petr Grau, vrchní správce nemocnice, Jičín
Karel Habr, lékařský a zdravotnický závod, Praha II.
Josef Hudeček, starosta ÚMDOČ, Praha
J. Ježek a syn, elektrotechnická továrna, Hradec Králové
Karel Kneifl, velkoobchod, Lázně Bělohrad
Kroužek hořických rodáků, Praha XII.
Vl. Kučera, továrník, Praha - Modřany
Kpt. Boris Masopust, kapelník AUS, Praha
Otto Minařík, generální tajemník ÚMDOČ Praha
Boh. Oupic, konc. mistr České filharmonie, Praha
N. Pitthart, inspektor ZOR, Praha
Lad. Reček, elektro - radio závod, Hradec Králové
Jos. Sahánek, vrch. úředník Živnobanky, Praha
Kpt. J. Vobořil, Milovice u Prahy
Svaz východočeských elektráren, Hradec Králové
Josef Šafránek - Hořický, tenorista Praha - Karlín
Mjr. J. Vágnér, Praha XIX
F. K. Zeman, tajemník čs. rozhlasu, Praha

Z Hořic a okolí:

Ant. Adamec, výrobce likérů
Stanislav Baudyš, předseda ONV
Emil Beneš, vrchní poštovní tajemník
Josef Bezvoda, ředitel okresní hospodářské záložny
Prof. B. Brejník, okresní inspektor ORO
Václav Brett, starosta hasičského sboru
Ing. Emil Celba, gumovka, Miletín
František Cihelka, nájemce hotelu
MUDr. J. Erben, st. obv. lékař, Ostroměř
František Erbert, majitel knihtiskárny
Ladislav Flekna, řídící učitel
Jaroslav Frolík, úředník ONP
J. Fridrich, inspektor ČSD
Jaroslav Havrda, ředitel ONP
Oldřich Hetflejš, obchodník
MUDr. Karel Honegr, praktický lékař
Čeněk Kylar, úředník ONP
Gustav Lubich, obchodník

Boh. Hlušíčka, majitel mlýna, Obora Ostroměř
Fr. Havelka, předseda MNV, H. D. Vod.
Zd. Horák, správce Občan. živn. záložny
Vilém Janák, ředitel akciového pivovaru
V. Jelínek, předseda správ. rady akc. piv.
František Jezbera, autodopravce
Anna Jezberová, st. odb. učitelka v.
František Ježek, okres. škol. inspektor
Karel Ježek, řed. lid. škol hospodářských
Prof. Al. Jilemnický, redaktor Hořicka
Josef Jilemnický, přednosta měst. důchodu
František Kalferst, řed. měst. školy dívč.
Jan Korda, I. místopředseda ONV
Julius Kořínek, velkodrogerie
Ada Kovář, květinová síň
František K. Krajčír, poslanec NS
František Kubišta, říd. uč., Třebnouševe
Bedřich Kudrnovský, předseda ČOL
Ladislav Louda, uzenářství
M. Ludvíková, majitelka mlýna
JUDr. Jaroslav Machek, advokát
Prof. Jiřina Machková, stát. zk. uč. hudby
Ludvík Marčík, ředitel kůru
František Málek, skladník
Arch. Jindřich Malina, stavitel
Josef Martínek, čestný člen TOD
Karel Matyáš, vedoucí úředník OÚP
František Mizera, centrální drogerie
Místní rada osvětová
Václav Müller, velkoobchodník
A. Náhlovský, parní pila, Dachova u Hoř.
Václav Nálečka, nám. řed. měst. spořitelny
Marie Nekvasilová, řídící učitelka
Ada Novák, textilní úředník, Miletín
František Novotný, I. místopředseda MNV
František Nýr, obchod textiliemi

Josef Ornst, velkoobchod uhlím
Rudolf Otava, majitel pohřebního ústavu
Antonín Pitřman, továrník
Karel Pospíšil, předseda MNV
J. Preusler, vedoucí úřed. tex. závodů
Antonín Rudl, prokurista měst. spořitelny
Helena Rudlová, státní odborná učitelka
Josef Saal, hotelier
MUDr. Martin Sladký, stát. obv. lékař
Ph. Mg. Havel Slovák, lékárník
Spolek přátel čs. školy
Josef Stárek, čestný člen TOD
MUDr. Josef Staněk, obv. lékař, Miletín
František Steklý, velkoobchod uhlím
M. Stuchlíková, správkyňe pens. „Vesna“
Marie Stýblová, majitelka panství, Miletín
Adolf Stýblo, spol. maj. panství, Miletín
František Svoboda, správce mlékárny
JUDr. Ferd. Šedivý, komisař okr. úřadu
Miroslav Šimek, hudební skladatel
Jaroslav Šmíd, náměstek ředitele ONP
Blažena Špringerová, státní učitelka v. v.
Stanislav Šulc, nár. správce fy. LA - HO
Gustav Švanda, ředitel reál. gymnasia
Václav Švehla, obchodník
B. Tůma, akademický malíř
Ing. J. Vašek, řed. státní vyšší prům. školy soch. a kam.
A. Veselá, kulturní referentka ONV
Ing. Zd. Vávra, vrchní rada min. techniky, Holovousy
MUDr. Karel Voňka, primář a ředitel Okr. nemocnice
JUDr. Bohd. Vyskočil, rada okr. úřadu
MVDr. Josef Výsloužil, okr. zvěrolékař
MUDr. J. Zeiss, primář okresní nemocnice

SECÍ STROJE

FR. FIEDLER,

továrna hospodářských strojů
v Hořicích v Podkrkonoší.

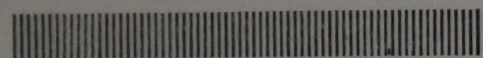
Telefon čís. 97.

Dobře Vás obslouží

drogerie FR. JUNKA,
Ostromeř.

Lékárna

„U zlatého lva“

(Ph. Mg. H. Slovák)

Hořice, Revoluční nám.

Telefon 110.

Knihy

Papír

JAROSLAV SLÁMA,

knihkupectví, papírnictví
a knihařství,

Hořice v Podkrkonoší,
Revoluční náměstí.

Pásky do psacích strojů.

Hrací karty.

Noviny.

Navštivte známou vinárnu

u Jezberů

Otevřeno v pátek, sobotu a neděli.

Václav Houžvička,

závod krejčovský,

Hořice v Podkrkonoší.

Koncesovaný pohřební ústav

RUDOLF OTAVA,

HOŘICE V PODKRKONOŠÍ.

Telefon 134.

Půl století ochotnické divadelní činnosti.

V dobách, kdy český národ probouzel se k odboji a vlasteneckému citění, vznikla v Hořicích touha po dramatickém umění. Před padesáti lety sešlo se několik jedinců, kteří při nově založené vzdělávací besedě Havlíček založili dramatický odbor. O jeho vzniku a první činnosti krátce pojednává Josef Pechanek, který dožívá se vzácného jubilea, kdy vzpomínáme a oslavujeme půl století práce na divadelních prknech. Po úspěšné činnosti dramatického odboru besedy „Havlíček“, když tato ve své činnosti ochabla, založen byl dramatický odbor při straně národně - sociální. To byla druhá éra činnosti.

Na jevišti v hostinci Na špici počalo se hráti divadlo. Vše bylo na tehdejší dobu primitivní, nebylo žádných technických vymožeností, za to ale bylo nadšených ochotníků, kteří s láskou chopili se práce na poli divadelním. Začátky byly těžké, avšak výběrem her a dobrým provedením získána přízeň občanstva. Z dosud žijících členů byl to hlavně Karel Janovský, který věnoval divadlu hodně svého volného času. Volbě kusů věnována náležitá péče. Byly to dramatické práce českých autorů ať již veseloherní či obrazy ze života. V dobré paměti zůstaly mně hry Jan Votava, Mučedník brixenský, Vinař, Jedenácté přikázání, Palackého třída č. 27, Pražské švadlenky a jiné.

Tato divadelní činnost byla doplňována i veselými mikulášskými a silvestrovskými večery. V dramatickém kroužku scházeli se mladí i staří a všichni společně chápali, že divadlem musí se šířit kultura a vlastenecké citění. — Činnost však nebyla vítána bývalými rakouskými úřady, které snažily se brzditi tento nový směr.

Není možno šířiti se podrobně o vykonané práci a nutno jen konstatovati, že práce tohoto dramatického kroužku trvala až do roku 1914, kdy započala světová válka. Mobilisací rozrazeny řady ochotníků, činnost zastavena ať úředně či dobrovolně.

Několik jedinců, kteří zůstali ušetřeni vojenské povinnosti sešlo se k nové činnosti. Říkali si „Sirotcí“. Byl to Janovský s Jos. Pokorným, kteří sdružili nový soubor ochotníků a již počátkem r. 1915 sehráli v sále Koruna divadelní hru „Žaludské eso“. Byla to velká odvaha, však korunovaná byla úspěchem. Rakouským úřadům se to nelíbilo, ale vzdor tomu našla se vždy cesta, že získáno povolení.

Radost opravdu dnes vzpomenouti na tuto činnost. Tehdy byla to odhodlanost a velká láska k divadlu. Mladí hoši a děvčata pobízeli starší a tak rostlo představení za představením. Veškerá práce byla provedena opravdu ochotnický. Režisér sháněl rekvisity, nábytek, stavěl dekorace a vše co bylo třeba. Každý účinkující pomáhal jak mohl. Znovu prováděna práce ochotnická, která těšila.

I nákladnější divadlo sehráno a sice Válečný sňatek. Hra tato byla jako rukopisná novinka a účinkovalo v ní na 30 osob, což na

válečnou dobu byl značný počet. Dále vypravena i hra se zpěvy „Srdce“, která pro svojí pestrost a líbivost byla třikráte opakována. A tu musím vzpomenouti, jak † Jos. Půta nacvičoval zpěvy a jak kapelník Hlavatý, jako voják „duševně chorý“, upravoval a psal noty. Dale sehrány hry „Máje“, „Továrna“, „Hřbitov“ a jiné.

Co radostí bylo, když o pořádáném Silvestru v roce 1915 navštívil Hořice Josef Rain, který býval v Hořicích kapelníkem a jedním ze zakladatelů besedy „Havlíček“. Po silvestrovské náladě dali se „Sirotky“ s J. Rainem fotografovati.

Ještě v roce 1916 provozována činnost. Ale řady členů častými novými vojenskými odvody oslabovány. Tehdy se říkalo „tak dlouho budeš k odvodu choditi, dokud nebudeš odveden“. Poslední členové a průkopníci činnosti Janovský a Pokorný odvedeni a jejich odchodem ustala činnost.

Když nadešel toužebně očekávaný konec války a vrátili se členové domů — netrvalo dlouho a dřívější činnost obnovena. Řady ochotnických sil však prořídly, neboť několik členů se nevrátilo. Hledány nové síly a znovu započata práce na prknech divadla u Koruny.

V době poválečné mělo divadlo opět svoje výchovné poslání a obecnost rádo chodilo do divadla. Biograf nebyl ještě tak zdokonalen a nebylo ani takové touhy po jeho představeních.

Po válce založen při straně nár.-soc. pěvecký kroužek, který řídil Josef Flégr. Záhy se mu podařilo, že tento nový pěvecký útvar mohl veřejně vystupovati na akademiích a členové při divadlech. Škoda, že pěvecký kroužek neměl stálého trvání. Vykonal mnoho úspěšné práce a jeho dirigent J. Flégr věnoval mu hodně svého času.

Z výpravnějších her proveden v přírodě v pískovnicku pana Jaroše „Lešetínský kovář“ a na divadle u Koruny mnoho pěkných her. Ani na dětská představení nebylo zapomínáno.

Mnoho členů odešlo tam, odkud není návratu a my vzpomínáme jejich záslužné činnosti. Ze žijících je nejstarším pamětníkem Josef Pechánek, který hrál před 50 lety. Dále pak Karel Janovský, který byl průkopníkem druhého kroužku a spolu se mnou udržoval „Sirotky“.

Když začal svou divadelní činnost Václav Zeman, tu jako průbojný mladý člověk vnesl do dramatického kroužku nového ducha a započal nový směr. O této činnosti vzpomíná V. Zeman ve svém článku.

Jelikož není možno podrobně se šířiti o vykonané práci dramatických kroužků, které byly předchůdci Tylova ochotnického divadla, zachyceny jsou jen letmé vzpomínky, které však mluví jasně: Půl století práce pro ochotnickou dramatickou činnost, která byla konána s velkou láskou všemi, kteří působili na jevišti. Bylo by

ještě mnoho vzpomínek ze zákulisí ať již veselých či smutných, avšak všechny by nasvědčovaly tomu, že každý s opravdovou láskou chápal se práce. S chutí navštěvoval zkoušky a konal vše, co mu bylo přikázáno.

Je radostí nás všech, kteří jsme požívali období uvedené, že dnes vzpomínáme minulých krásných časů a při tom našim mladým členům připomínáme, aby i oni s takovou láskou pracovali a aby ochotnické divadlo znamenalo pro ně svět. Divadlo je velkým řetězem kultury a vy staňte se článkem řetězu, který by nikdy nepovolil.

Dnešní doba přináší všechny vymoženosti moderního dění. Když si však uvědomíme, že bylo to české divadlo, které probouzelo národ k vědomí a které národ vychovávalo, tu nesmíme ochabnouti a musíme stále pokračovati.

Jdeme za J. Kajetánem Tylem, který vzdor všemu pronásledování tvořil dobré divadlo pro lid. Neseme jeho jméno, máme krásné vzpomínky na padesátiletou činnost, proto zůstaňme dobrými ochotníky a tvořme „dobré divadlo pro lid“.

Jos. Pokorný

Před padesáti lety.

Jak dávno tomu, co sešlo se nás několik méně hospodářsky situovaných, abychom založili vzdělávací besedu „Havlíček“, která měla býti rázu čistě vlasteneckého a dělnického. Zaseli jsme a sklízíme. Vedle potřeb národních a hospodářských, měli jsme zájem o otázky kulturní. Založila se knihovna, ustavil se dramatický odbor, ale začátek byl zlý: nebylo peněz a dalo to mnoho starostí, jak pomoci si k jevišti, aby se mohlo hráti. Až v jedné schůzi oznámil nám řezník br. Šulc, již dávno zemřelý, že zapůjčí nám pár zlatých na zakoupení látky, jiní bratři opatřili prkna a dříví daroval nám p. Šťastný, stavitel v Hořicích. Br. Václav Mafek nám maloval dekorace za 6 zl. odměny a tak v krátkém čase jsme jeviště postavili. Nastala nám starost co budeme hrát a rozhodli jsme se pro „Chudého písničkáře“. Já, jako nejmladší 18 let starý hoch byl jsem vyhlédnut pro úlohu prvního milovníka. Bylo to trochu mnoho pro mě a myšlenka, že budu museti dokonce na jevišti, dívku i líbat mě strašila. Při prvním markýrování políbení jsem byl jak pivoňka, při dalších zkouškách jsem však otrnul a do úlohy se vpravil. Nasmáli se mi však ostatní dosti. Režii měl býv. kapelník br. Jos. Rain, dále pokud se pamatuji účinkovali: br. Rain Jindřich, nyní ve Dvoře Králové, br. Kohout dnes již mrtvý, br. Mafek také již zemřelý, Neugebauer Josef a hlavní náš nápopěda Julius Hylšer, oficiál okr. soudu v Hořicích. Z dam účinkovala paní Tomášová Helena, roz. Zedníková. Měli jsme plno a dobře se nám

hrálo, takže jsme byli s výsledkem úplně spokojeni. Jako druhý kus jsme dávali „Karla Havlíčka Borovského“ a tu měli jsme potíže nalézt vhodnou osobu pro rozdělení úloh. Vždyť já jako nejmladší musil jsem hrát úlohu řezníka Žaluda, silnou, korpulentní osobu a figuru spíše komickou. Když mne na scénu připravili, připadal jsem opravdu sám sobě hodně komickým. Kus se však opakoval ještě jednou a velmi se všem líbil. Tak se hrálo pak dále, mně však utkvěla v paměti jen tato první představení, ač jich bylo později o mnoho více. Jsem rád, že zůstali jsme věrni divadelní tradici a že můžeme se pochlubit řadou dobrých děl i v novější době.

Josef Pechánek

V myšlenkách zpět.

Ve dnech kdy vzpomínáno bude padesáti let ochotnické práce Tylova ochotnického divadla v Hořicích, nebude nikomu na škodu když staří pamětníci osvěží své vzpomínky a dnešní mladé generaci se ukáže co práce, nadšení a obětování bylo zapotřebí, než dospělo se k dnešním metám.

Za půl století prodělal spolek celkem čtyři údobí: základ nalézá ve Vzdělávací besedě „Havlíček“, druhým obdobím jest Pěvecko-dramatický kroužek národních socialistů, ze kterého přechází na Červeno-bílou scénu a konečně Tylovo ochotnické divadlo. Od roku 1914 mám na činnost spolku, byť třeba chlapecké, ale přesné vzpomínky. V této době říkali si mezi sebou „sirotci“. Hráli u nás u Koruny a já, kterému od pěti let bušilo srdce nadšením když jen slyšel o divadle, se pohyboval mezi nimi. Po několika menších pokusech v pohádkách a studentských představeních, ochotnění v Berouně, Staré Boleslavi a Trutnově, vrátil jsem se do Hořic a dal se cele do služeb spolku. Předsevzal jsem si, že se mi musí podařit vymaniti spolek z ochotnických košilek, z tápání při výběru repertoaru, jakož i v reprodukci. Nebyl to úkol malý a jeho provedení naráželo na značné potíže i odpor některých vlastních členů. Úspěchy se pozvolna dostavovaly. Bylo to zejména provedení Lomovy „Kající Venuše“, Koptovy „Revoluce“, které přihlížel sám autor, spisovatel Kopta. Na tuto hru mám zvlášť pěkné vzpomínky. Na doporučení autora byl jsem pozván k hostování do mého nynějšího působiště Ústí n. L., kde jsem s tamním spolkem Havlíček hrál v městském divadle ne jen Revolu, ale i v Kající Venuši. Tehdy jsem nepomyslel, že budu ochotničit na tomto překrásném divadle. Záhy jsem poznal, že politické zabarvení našeho ochotnického kroužku jest hlavní brzdou nejen většího zveřejnění naší práce, ale i získání dobrých spolupracovníků. Svedl jsem těžký zápas o osamostatnění pěvecko-dramatického ochotnického kroužku.

Jeho přetvoření na samostatný spolek Červeno-bílou scénu, bylo výslednicí nechutných sporů a napadání mé osoby, nač velice nerad, ale přece musím někdy vzpomínati. Výsledky daly mně za pravdu, nejen, že jsme získali značný počet návštěvníků, přišli i ochotničtí aktéři, jež se stali platnými silami našeho souboru. Vzpomínám jen namátkou Pepi Šafránka, Jana a Anči Jaklových, pozdější t pí Nečesané, která nás však předčasně opustila. To bylo údobí našich úspěchů nejen v Hořicích, ale začínala se o naše zájezdy zajímati okolní města. Naše ochotnická rodinka si vedla velmi čile a žila svým tempem, až jednoho dne po návratu z Hradce Král. rozrušil jsem klidnou hladinu spolku. Urychleně provedli jsme likvidaci Červeno-bílé scény a na téže schůzi ustavili jsme formálně nový spolek Tylovo ochotnické divadlo v Hořicích, jemuž jsme dali do vínku heslo J. K. Tyla: „Lidové divadlo pro lid“. Téhož roku odjíždím do Hronova do divadelní školy, tam ve mně uzraje myšlenka uspořádati v Hořicích cyklus ochotnických her. Jednám s Malostranským divadlem, Pardubicemi, Pelhřimovem. Po mém návratu z Hronova za tři týdny začínají velké ochotnické dny Hořicka. Zahajujeme Jiráskovým „Otcem“, následují Pardubice s „Mistrem ostrého meče“, a Pelhřimov se „Soupeři“ a závěrem pak „Námluvy Pelopovy“ hrané chlumeckým Klicperou. Dobré dílo se podařilo. Získáno 512 předplatitelů na odpolední a večerní představení. Tyláci získali hořické publikum. Divadlo Malostranské besedy při svém návratu z Hronova hostuje u nás hrou „Bohatý chudák“, na kterou se ještě dnes vzpomíná, neboť byla to umělecká hra.

Šli jsme od úspěchu k úspěchu. Mezi tím byl sem tam nějaký ten kaz. Jsme však lidé chybuující. Kůň má čtyři nohy a také klopýtne a táhne dobře dál. Tak to bylo i s námi. Za jeden rok sehráli jsme 11 her a docílili 51 představení. Dva další cykly měly ještě větší úspěch než prvý. Musím vzpomenouti našich úspěchů mimo Hořice. Dobyťi druhého místa na V. Klicperově Chlumci hrou „Radúz a Mahulena“. Prvého místa na I. Železnobrodských hrách s Erbenovou „Kyticí“, kterou jsme též s úspěchem hráli třikrát v Novém Bydžově. Byla by to pěkná řadka těch opravdu úspěšných her; Isabela španělská, Rybníkář Kuba, Veronika, Maryša atd. jakož i v operetní tvorbě, kde za spolupráce Dalibora provedli jsme „Polskou krev“, „Dům u tří děvčátek“, „Guidita“, „Paganiniho“, jakož i celou řadu moderních výpravných operet.

Nemalou událostí pro Hořice byl zájezd Olomoucké opery. Nevím zda se najde jiný spolek, který bude mít odvahu takový zájezd financovati a organizačně funkcionáři zvládnouti. Byly to krásné, slavné dny.

Dali jsme hořickému publiku pro jeho pobavení, pro reklamu a reprezentaci značný dar. Zpočtete počet představení, znásobíte počet rolí, počtem zkoušek a hodin v těchto ztrávených a dojdete k úctyhodnému číslu odpracovaných hodin na poli kulturním.

K tomu připočtete hodiny ztrávené nad režijní knihou a nad studiem pomocného materiálu. Ničeho však nelitujeme, vdyť jsme to vše dělali pro naše ochotnické divadlo.

Já sám považuji svůj život v Hořicích za svůj nejkrásnější čas. Přišel jsem do Hořic 15. července 1914 a shodou okolností odešel jsem 15. července 1945. Třicet jedna let — z toho dvacetsedm let ve službách Thalie — léta radostná, dny trpkého zklamání a nevědku, pomluv a nenávisti. To vše je již za námi. Promiňte mi moji ješitnost, ale jsem hrd, že podařilo se mi to, co jsem si sám sobě položil za úkol, vytvořit z Tylova ochot. divadla spolek schopný soutěže s Pelikánovou jednotou. Jak dalece se mi toto podařilo, nechť soudná a nestranná hořická veřejnost posoudí sama — odborníci již svůj posudek dali v několika soutěžích. Jedině co se mi nepodařilo, že za mé éry nedocílili jsme pocty hráti na Jiráskově Hronově. To byla však jen otázka času, mělo mé přeložení přijíti o rok později. Věřím, že bychom zvítězili. Mnoho již nechybělo — když již bez mé pomoci dostal se spolek až do zemské soutěže. Doufám, že co se nepodařilo nyní, že se jednou přece podaří. Proto s chutí do práce, bez této není úspěchů. K dojití vytčených cílů volám naše ochotnické — zlomte vaz!

Václav Zeman

Od cyklu — k cyklu.

Již po páté pořádá Tylovo ochotnické divadlo v Hořicích cyklus ochotnických her, který vždy přinášel hodnotné dramatické hry a seznamoval veřejnost s předními soubory divadelních ochotníků. Vzpomeneme-li prvního cyklu, který pořádán v roce 1940, musíme přiznati, že dramatické umění vykazuje stále větší nároky a že ochotnické spolky musí vynaložiti vše, aby čestně obstály.

Letošní cyklus pořádán jest u příležitosti 50. výročí činnosti spolku, o čemž zvláštní pojednání přináší další články. Uspořádání cyklu vyžaduje určité námahy a obětavosti jednotlivců, aby vše bylo hladce zdoláno a návštěvníci uspokojeni.

Při loňském cyklu uspořádána byla soutěž pro účinkující soubory a náš člen akad. malíř B. Tůma, věnoval vkusnou uměleckou cenu. Vítězem stalo se Divadlo Malostranské besedy z Prahy III., které sehrálo s velkým úspěchem hru „Paragraf 144“. I další soubory sklídily zasloužený úspěch a z nich Svobodná divadelní scéna z Ústí n. L. dokázala, že i nový soubor je nebezpečným soupeřem starším souborům.

Po cyklu byla nastudována hra „Osmnáctiletí“, která měla svůj úspěch. Režii měl J. Koudelka a scénickou výpravu B. Tůma. Hra tato byla též určena pro zájezdy na venkov, které pořádány ORC a sehrána v Čerekvici, Jeřicích, Třebnouševsi, Chodovicích, Chroustově, Ostroměři a v Nové Pace. Druhou hrou pro zájezdy byla „Srdeční injekce“, kterou režíroval Fr. Haňák. Sehrána byla v Třebouševicích, Dolní Dobré Vodě, Třebnouševsi a j. Dále režisér B. Tůma uvedl na scénu hru „Uprchlík“, která velmi pěkně sehrána, avšak při menší návštěvě. Pohostinsky sehrána v Nové Pace, kde měla velký úspěch. S touto hrou zúčastnil se náš spolek na Polických hrách a na Klicperově VI. Chlumci, kde byla sehrána na divadle v přírodě, čímž značně utrpěla, takže námaha hrajících neměla úspěchů. Sl. Vojtěch nastudoval pro děti pohádku „Popelka“. Těsně před letošním cyklem vypravena Nedbalova klasická opereta „Vinobraní“, kterou režíroval a v hlavní úloze hrál Josef Šafránek - Hořický a pohostinsky účinkovala pí M. Příhodová. Operetu pečlivě nastudoval a řídil L. Marčík. Kritika vyslovila se o provedení pochvalně.

Z uvedeného je viditelné, že Tylovo ochotnické divadlo plně chápe své poslání a že snaží se dělati „dobré divadlo pro lid“, jak vepsáno má na svém štítě.

Bohužel, letošního roku se nezúčastnilo TOD soutěže na Jiráskův Hronov, avšak doufáme, že stane se tak v příštím roce, neboť přáním všech je zvítěziti a zúčastniti se Jiráskova Hronova. Toho docílí se jedine láskou k divadlu a obětavostí všech členů. Nová práce nechť přinese nový úspěch!

J Pý

František Nýr ml.

TEXTIL

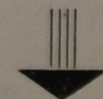
Hořice v Podkrk.

Revoluční náměstí.

Telefon č. 90.

Plnicí pera

odborně opraví

Josef Franc,

Hořice, náměstí.

Co hledáte
Co potřebujete

má Váš knihkupec

M. K. KRAJČÍROVÁ,
Hořice.

Odborný závod železářský

J. C. MÜLLER

(majitel Václav Müller)

slouží veřejnosti plných
93 let.

Telefon č. 1a, 1b.

Josef Klápště,

závod papírnický,

Hořice, Havlíčkova ul.

Akciový
pivovar a sladovna
v Hořicích.

Upozornění!

Pořadatelstvo V. cyklu ochotnických her upozorňuje členy hostujících souborů na hořické zvláštnosti a památnosti:

Masarykova galerie plastik.

Vlastivědné museum okresu hořického.

Smetanovy sady s řadou pomníků a soch.

Gothardské návrší s monumentálním hřbitovním portálem, pomníkem Jana Žižky, Riegrovým obeliskem, na hřbitovech četné hroby zasloužilých občanů a obětí 5. května 1945.

Procházka na Dachova (koupaliště a pomník hudeb. skladatele Jana Maláta).

Prohlídky konati se budou vždy v neděli dopoledne od 9 hodin. Sraz u Koruny.

Doufáme, že žádný z návštěvníků nenechá si při návštěvě Hořic ujíti příležitost shlédnouti kamenné krásy a památnosti našeho města.

Upozorňujeme, že na budově divadla zasazena byla při loňském cyklu pamětní deska členům, kteří se stali obětí nacismu. Na budově dívčího pensionátu „Vesny“ zasazena pamětní deska Jos. Kaj. Tylovi, který v roce 1855 hrál divadlo v hospodě jež stála na tomto místě.

Trochu historie?

Nikoliv. Snad by se slušelo napsati do této brožury trochu historie naší jednoty — alespoň se to tak dělává, ale promiňte, bylo by to snad příliš všední. Stačí snad, když se představíme několika větami a naše práce ať potom mluví za nás.

Tož tedy milí rozmilí, divadlo se u nás v tomto městečku na Cidlině hraje již přes sto let a náš spolek je chlapík v nejlepších letech. Právě 29. července mu bylo 42 let, tedy ještě silák, aby mohl zvládnout úkoly, které na něj doba ukládá.

A znáte to, jak to chodí v těch „divadelnických“ rodinách. Když si děda lepil vousy a babička se malovala na princezny a kněžny, pak je samozřejmé, že i vnuci pokoušejí Thalii a věrni tradicí své rodiny, nechávají líčidla a pudry ležet ladem.

A máme ve spolku těch rodin hned několik najednou. K nim přidáme ještě ostatní nadšence, kterých nikdy nechybělo a hledme na ně co vyvádějí! Poodhrňme trošku oponu a dívejme se na ně:

Na jevišti spoře osvětleném zkušební lampou se „hemží“ asi tři postavy; docela obyčejní lidé v šatech jako my. Ale něco se s nimi děje. Jednomu říkají vévoda ferrarský, tomu druhému dvorní básník Tasso a té dámě v pavučinkách princezna. Tady něco neklape, zde se asi děje nějaké převtělování nebo si ti lidé na něco hrají. Ano správně, hrají si divadlo. A chodte tam takových 14 dní a budete z toho stále méně moudří. To, co se děje na jevišti, to snad může být organisovaná práce, jejímž plodem je tak přesná věc jako je divadelní představení!

Ve vzácném nesouladu se plete jeden druhému. Herci se tísní v jednom koutku jeviště, na druhé straně osvětlovači, truhláři a ostatní technický personál se snaží všemožně přehlušit herce i reprodukovatou scénickou hudbu. Do toho zní šepot napovědy jako vzdálený šum lesa. A hlas režisérův jako údery hromu převládá všechno a prohlašuje, „že už toho má dost a že se začne zkoušet“. To už si občánku zacpáváš uši a pelášíš temnými chodbami divadla. Zastavíš se až u lávičky před divadlem a s hrůzou dumáš co z toho bude. Pohled nyní sám. Do hlediště přicházejí už jen opozdílí návštěvníci, hovor na sedadlech i v ložích se mění v šepot — pak tichne, poslední světla v sále hasnou.

Tma — úder gongu a
hrajeme pro Vás „Torquata Tassa“.

Dnes jen pro Vás, milí přátelé hořičtí.

Zdeněk Smutný, režisér div. jednoty „Jirásek“, Nový Bydžov.

V. CYKLUS OCHOTNICKÝCH HER V HOŘICÍCH.

V sobotu dne 13. září 1947.

1. hra v předplacení.

Divadelní jednota Jirásek v Novém Bydžově.

Jaroslav Marie:

TORQUATO TASSO

Tragedie o 4 jednáních.

Režie: Miroslav Horáček.

Scéna: Josef Salavec.

Inspice: F. Semirád.

Napověda: H. Krupičková.

Staví: F. Pšenička, J. Vojtěch.

Líči: L. Řehák.

Světla řídí: B. Měkota.

OSOBY:

Alfonso II., vévoda ferrarský	Rudolf Šimanovský
Leonora, jeho sestra	Ludmila Kabeláková
Inkvizitor	František Poláček
Torquato Tasso, dvorán a básník	Jaromír Matějovský
Battista Pigna, dvorní mářšál a básník Alfonsův	Antonín Langr
Agostino Mosti, správce špitálu sv. Anny v Ferrare	Karel Trojna
Klíčnice	Anna Horká
Manso, markýz v Neapoli	Zdeněk Smutný
Bianca, jeho dcera	Alena Hnyková
Alberto, tajemník Tassův	Josef Kastl
Bibi, jeho šasek	Jiří Kabelák
Grimani, profesor university	Miroslav Horáček
Kurýr papežského dvora	Jindřich Čížek
Lokaj Mansův	František Burda
Lékař	Jaroslav Kubíček
Frater kláštera sv. Onofria	Stanislav Koptík
Páže	Zdenka Potůčková
I. } dvorní dáma	Jaroslava Kabeláková
II. }	Růžena Kubíčková
III. }	Marie Kyselová
IV. }	Anežka Řeháková
1. } vévodův sluha	František Babický
2. }	Miloš Slabý

Hraje se v kastelu ferrarském, ve špitále sv. Anny tamtéž, v paláci Mansově v Neapoli a v klášteře sv. Onofria na Janikulu v Římě.

HOTEL »SAAL« majitel J. Saal

HOŘICE, Husova tř. — Telefon 51 — Pokoje — Garáže

Sklo
Porcelán
Výbavy
pro
nevěsty

OBUV
KOSOBUDSKÝ,
Hořice — Náměstí.

Telefon 185.

F. PANCHARTEK,
klenotník,
HOŘICE V PODKRKONOŠÍ.
Telefon 66.

Alois Houžvička,
hostinský,
Hořice v P. — telefon 102.

OKRESNÍ ZÁLOŽNA HOSPODÁŘSKÁ V HOŘICÍCH

provede pro Vás všechny peněžní úkony.

Obracejte se na ni vždy a všude.

Najdete u ni levný úvěr i bezpečné uložení vkladů.

V. CYKLUS OCHOTNICKÝCH HER V HOŘICÍCH.

V sobotu dne 20. září. 1947.

2. hra v předplacení.

Pěv.-ochot. jednota Klicpera v Chlumci n. C.

O. E. Lesk:

VELKÝ MONARI

Hra o 4 jednáních. Režie a scéna autor. Napovídá M. Andrová.

OSOBY: Dr. Emil Holub O. E. Lesk
Růžena, jeho paní Božena Čeňková
Ing. Leeb Antonín Lauterbach
Osvald Šoellner Václav Starý
Josef Špiral Jiří Matějka
Karel Bukač Josef Hejsek
Monohelo Stanislav Roula
Nambo Ladislav Chára

1. V Kapském Městě. 2. Jihoafrický prales, 3. V údolí jedů.
4. U Galulongy. — Čas 1884 — 1886.

K 100. výročí narozenin slavného českého cestovatele dr. E. Holuba.

Ču^vda

Prádlo — punčochy

Pletené zboží — záclony

HOŘICE

V. CYKLUS OCHOTNICKÝCH HER V HOŘICÍCH.

V sobotu dne 27. září 1947.

3. hra v předplacení.

Divadlo Malostranské besedy v Praze III.

Frank Tetauer:

ZTRACENÁ TVÁŘ

Komedie o čtyřech dějstvích.

Režie: Bohuš Lier.

Výprava: ak. malíř B. Tůma.

OSOBY:

Isabela Horová	Míla Ctiborová
Sylva, její dcera	Eva Eckertová
Maryna Rynešová, herečka	Stanislava Vlčková
Vlasta Kazilová, herečka	Fanuš Lierová
Zelinková, šatnářka	Manka Režná
Primář Jiří Chýle	Bedřich Šlapák
Petr Jandák, herec	Karel Freytag
Alfréd Mysík, žurnalista	Ferdinand Krůta
Emil Horský, impresario	Bohuš Lier
Jaroslav Kristen, herec	Karel Dellapina

Po druhém dějství delší přestávka.

Drůbež — zvěřinu

obdržíte u fy

JOSEF PRAŽÁK,

koloniál — lahůdky, HOŘICE.

V. CYKLUS OCHOTNICKÝCH HER V HOŘICÍCH.

V sobotu dne 4. října 1947.

4. hra v předplacení.

Svobodná divadelní scéna v Ústí nad Lab.

Olga Barényi:

ZÁMEK MIYAJIMA

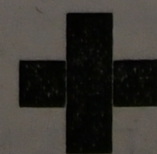
Hra o 3 dějstvích.

Režie: Václav Zeman.

Scéna: akad. malíř B. Tůma.

OSOBY: Andrea Kopřivová
Josefina Veverková
Jan Skružný
Lola Erbsová
Richard Dr Veverka
Mia Balíčková
Ludvík Rejžek
Petr Malý

Drogerie — Fotocentrála — Parfumerie

J. BUDINSKÝ

uspokojí Vás výběrem, jakostí i cenou.

Telefon č. 151.

JAROSLAV VOJTĚCH,

chemická čistírna, prádelna, žehlárna

V HOŘICÍCH V PODKRKONOŠÍ.

Karel Hudský,

cukrář,

speciální výroba
hořických trubiček

v Hořicích v Podkrkonoší.

František Bešťák,

nást. G. LUBICH,

koloniál a pražírna kávy,

HOŘICE V PODKRK.,

Revoluční nám. 147.

JAN K. CEE,

železo - kovy - nástroje, Hořice v Podkrkonoší

Husova tř.

Telefon 89.

Doporučujeme

drogerii, foto, parfumerii

LÁDI JAROŠE

náj. Jaroslav Trnka,

HOŘICE, Husova tř. 21 - telefon 6.

JOSEF DOVOLIL,

cukrárna

v Hořicích, Husova třída.

Doporučujeme

dolení lékárnu „U MOUŘENÍNA“

V HOŘICÍCH.

Telefon 37.

V. CYKLUS OCHOTNICKÝCH HER V HOŘICÍCH.

V sobotu dne 11 října 1947.

5. hra v předplacení.

Tylovo ochotnické divadlo v Hořicích v P.

Josef Jiří Kolár:

PRAŽSKÝ ŽID

Historické drama v 5 dějstvích a dvou proměnách.

Režie Václav Zeman. — Scéna akad. malíř B. Tůma. — Světla

Jar. Jonák. — Líčení R. Štaner.

OSOBY:

Hendrych Mates, hrabě z Thurnu Josef Petr
Verena, jeho dcera Václav Zeman
Rabí Falu Eliab, bohatý klenotník na Židovském městě v Praze Mil. Středová
Rebeka, jeho choť Jar. Ždárský
Jehud, jeho sluha T. Duchoňová
Veronika, jeho nájemnice Jar. Vojtěch
Mikuláš Peldřimovský, zámožný zlatník a konšel Starého města Pražského B. Kudrnovský
Erazim Ješinovský, konšel Vilém Nečesaný
Valerianus Magnus) soudcové Jar. Jelínek
František Rozražovský)
Justus Gebhardus, krevní písař Jar. Janko
Přibík Jeníšek, bývalý ranhojič, později prokurátor Boh. Pohl
Vilém Kaplíř ze Sulevic, důstojník ve vojště Mansfeldově Boh. Orel
Vojtěch Choltis) měšťané Jos. Pour
Tomáš Dentulín)
Ondřej Jakobides, predikant Jos. Rubeš
Kilián Šípek, hospodský na Šmrhově Frant. Haňák
Jakub Luciper, soudní sluha Boh. Pokorný
Barnabáš Vokoun, klíčník městské šatlavy Karel Žabokrtský
Jan Mydlář, mistr popravčí města Prahy Frant. Rejmont
Jar. Bartoš
Mušketyři císařští a mansfeldští, pacholci katovi.

Kupectví VÁCLAV ŠVEHLA,

HOŘICE, Husova třída.

JOSEF MAREK,

mechanická plétárna,

HOŘICE V PODKRKONOŠÍ.

FRANT. PETERA,

řeznictví -- uzenářství,

HOŘICE V PODKRK.,

Žižkova ul.

Křesla Gauče Žíněnký

Antonín Líkař,

čalouník,

Hořice, Žižkova č. 304.

Drogerie »U černého psa«

JOSEF JEZBERA,

Hořice v Podkrkonoší – telefon 56.

VÁCLAV SVATOŇ,

cukrářství,

HOŘICE, HUSOVA TŘÍDA.

Miroslav Matějovský,

velkoobchod koloniální,

Hořice, Husova třída.

Telefon 84.

Velkouzenářství a řeznictví

A. ŠUBRT a spol., Hořice.

Husova třída.

Telefon 34.

V. CYKLUS OCHOTNICKÝCH HER V HOŘICÍCH.

V sobotu dne 18. října 1947.

Mimo předplacení.

TOD za součinnosti starších ochotníků.

R. Kneisel:

CHUDÝ PÍSNIČKÁŘ

Obraz z vesnického života se zpěvy o 5 jednáních.

Nově upravil Hanuš Cimr.

Režie Josef Stárek.

Scéna ak. malíř B. Tůma. Světla Jar. Jonák.

Líčení R. Štaner.

OSOBY:

Václav Vávra, bohatý sedlák	J. Martínek
Antonín, jeho syn	R. Štaner
Panna Bětuška, hospodyně	* * *
Petr	* * *
Kilian } čeledínové	J. Vágner
Hruška, správce	V. Nečesaný
Kačenka, jeho dcera	R. Poláková
Vojtěch Vávra, potulný písničkář a bratr Václava Vávry	J. Stárek
Rozárka, jeho dcera	Bl. Dobšová
Matka Barbora, stará selka	T. Duchoňová
Zařezal, vysloužilec	K. Janovský
Brouzdil, brusič	J. Pechánek
Vrba, polní hlídač	J. Pokorný
Kalouš, ovčák	J. Korda

Děj z části na statku Vávrově, z části v chaloupce matky Vávrové.

Plakáty okusně zhotoví

KNIHTISKÁRNA FR. ERBERTA.

Volejte telefon číslo 131.

Poradíme Vám!

FRANTIŠEK JEZBERA,

autodoprava Petrovičky. Kancelář Hořice, Palackého 79.

Váš byt vkusně vymaluje

Ruda Kratochvíl,

Hořice — Husova tř.

Řeznictví

Uzenářství

LADISLAV LOUDA,

HOŘICE — HUSOVA TŘ.

Uhlí — Dříví — Koks

JOSEF ORNST

V HOŘICÍCH, Janderova ul.

Sklady u nádraží.

Telefon 125.

Oděvy

V. ŠUBRT, HOŘICE

Revoluční náměstí.

Předprodej lístků do divadel.